

श्रीः

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि॥

श्रीभार्गवमुनिभिः अनुगृहीतं
॥ श्रीलक्ष्मीहृदयम् ॥

This document has been prepared by*

Sunder Kidambi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness *śrīmad āṇḍavan* of *śrīraṅgam*

*This was typeset using L^AT_EX and the **skt** font. Our sincere thanks to Sri. Sundar Varadarajan of Chennai for proofreading this text.

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
॥ श्रीलक्ष्मीहृदयम् ॥

हरिः ओं॥ अस्य श्री आद्यादि श्रीमहालक्ष्मी हृदय स्तोत्र महामन्त्रस्य भार्गव ऋषिः, अनुष्टुबादि नानाछन्दांसि, आद्यासि श्रीमहालक्ष्मी सहित नारायणो देवता ॥

श्रीं बीजम्, ह्रीं शक्तिः, ऐं कीलकम्।
आद्यादि श्रीमहालक्ष्मी प्रसादसिद्धयर्थे जपे विनियोगः ॥

ओं॥ आद्यादि श्रीमहालक्ष्मी देवतायै नमः हृदये, श्रीं बीजायै नमः गुह्ये, ह्रीं शक्त्यैः नमः पादयोः, ऐं बलायैः नमः मूर्धादिपादपर्यन्तं विन्यसेत् ॥

ओं श्रीं, ह्रीं, ऐं, करतलकरपार्श्वयोः, श्रीं अङ्गुष्ठाभ्यां नमः, ह्रीं तर्जनीभ्यां नमः, ऐं मध्यमाभ्यां नमः, श्रीं अनामिकाभ्यां नमः, ह्रीं कनिष्ठिकाभ्यां नमः, ऐं करतल करपृष्ठाभ्यां नमः ॥

श्रीं हृदयाय नमः, ह्रीं शिरसे स्वाहा, ऐं शिखायै वौषट्, श्रीं कवचाय हुम्, ह्रीं नेत्राभ्यां वौषट्, ऐं अस्त्राय फट्, भूर्भुवस्सुवरोम् इति दिग्बन्धः ॥

अथ ध्यानम्

हस्तद्वयेन कमले धारयन्तीं स्वलीलया।
हार नूपुर संयुक्तां महालक्ष्मीं विचिन्तयेत् ॥ १ ॥

कौशेय पीतवसनामरविन्दनेत्रां
पद्मद्वयाभयवरोद्यतपद्महस्ताम्।
उद्वच्छतार्क सदृशां परमाङ्कसंस्थां
ध्यायेद् विधीशनत पादयुगां जनित्रीम् ॥ २ ॥

श्रीलक्ष्मी कमलधारिण्यै सिंहवाहिन्यै स्वाहा ॥

पीतवस्त्रां सुवर्णाङ्गीं पद्महस्तद्वयान्विताम्।
लक्ष्मीं ध्यात्वेति मन्त्रेण स भवेत् पृथिवीपतिः ॥ ३ ॥

मातुलुङ्ग गदाखेटे पाणौ पात्रञ्च बिभ्रती।
वागलिङ्गञ्च मानञ्च बिभ्रती नृपमूर्धनि ॥ ४ ॥

ओं, श्रीं, ह्रीं, ऐं ॥

वन्दे लक्ष्मीं परशिवमयीं शुद्धजाम्बूनदाभां
तेजोरूपां कनकवसनां सर्वभूषोज्ज्वलाङ्गीम्।
बीजापुरं कनककलशं हेमपद्मं दधानां
आद्यां शक्तिं सकलजननीं सर्वमाङ्गव्य युक्ताम् ॥ १ ॥

श्रीमत्सौभाग्यजननीं स्तौमि लक्ष्मीं सनातनीम्।
सर्वकाम फलावाप्ति साधनैक सुखावहाम् ॥ २ ॥

स्मरामि नित्यं देवेशि त्वया प्रेरितमानसः।
त्वदाज्ञां शिरसा धृत्वा भजामि परमेश्वरीम् ॥ ३ ॥

समस्तसम्पत्सुखदां महाश्रियं
समस्तकल्याणकरीं महाश्रियम्।
समस्तसौभाग्यकरीं महाश्रियं
भजाम्यहं ज्ञानकरीं महाश्रियम् ॥ ४ ॥

विज्ञानसंपत्सुखदां महाश्रियं
विचित्रवाग्भूतिकरीं मनोरमाम्।
अनन्तसौभाग्यसुखप्रदायिनीं
नमाम्यहं भूतिकरीं हरिप्रियाम् ॥ ५ ॥

समस्तभूतान्तरसंस्थिता त्वं
समस्तभक्तेश्वरि विश्वरूपे।
तन्नास्ति यत्त्वद्व्यतिरिक्तवस्तु
त्वत्पादपद्मं प्रणमाम्यहं श्रीः ॥ ६ ॥

दारिद्र्य दुःखौघ तमोनिहन्त्रि
 त्वत्पादपद्मं मयि सन्निधत्स्व।
 दीनार्तिविच्छेदन हेतुभूतैः
 कृपाकटाक्षैरभिषिञ्च मां श्रीः ॥ ७ ॥

विष्णुस्तुतिपरां लक्ष्मीं स्वर्णवर्णस्तुतिप्रियाम्।
 वरदाभयदां देवीं वन्दे त्वां कमलेक्षणे ॥ ८ ॥

अंब प्रसीद करुणापरिपूर्णदृष्ट्या
 मां त्वत्कृपाद्रविणगेहमिमं कुरुष्व।
 आलोकय प्रणतहृद्गतशोकहन्त्रि
 त्वत्पादपद्मयुगळं प्रणमाम्यहं श्रीः ॥ ९ ॥

शान्त्यै नमोऽस्तु शरणागतरक्षणायै
 कान्त्यै नमोऽस्तु कमनीयगुणाश्रयायै।
 क्षान्त्यै नमोऽस्तु दुरितक्षयकारणायै
 धात्र्यै नमोऽस्तु धनधान्यसमृद्धिदायै ॥ १० ॥

शक्त्यै नमोऽस्तु शशिशेखर संस्थितायै
 रत्यै नमोऽस्तु रजनीकरसोदरायै।
 भक्त्यै नमोऽस्तु भवसागरतारकायै
 मत्यै नमोऽस्तु मधुसूदनवल्लभायै ॥ ११ ॥

लक्ष्म्यै नमोऽस्तु शुभलक्षणलक्षितायै
 सिद्ध्यै नमोऽस्तु सुरसिद्धसुपूजितायै।
 धृत्यै नमोऽस्तु मम दुर्गतिभञ्जनायै
 गत्यै नमोऽस्तु वरसद्गतिदायकायै ॥ १२ ॥

देव्यै नमोऽस्तु दिवि देवगणार्चितायै
 भूत्यै नमोऽस्तु भुवनार्तिविनाशकायै।
 शान्त्यै नमोऽस्तु धरणीधरवल्लभायै
 पुष्ट्यै नमोऽस्तु पुरुषोत्तमवत्सलायै ॥ १३ ॥

सुतीव्र दारिद्र्य तमोपहन्त्र्यै
 नमोऽस्तु ते सर्व भयापहन्त्र्यै।
 श्रीविष्णुवक्षस्स्थल संस्थितायै
 नमो नमः सर्वविभूतिदायै ॥ १४ ॥

जयतु जयतु लक्ष्मीलक्षणालङ्कृताङ्गी
 जयतु जयतु पद्मा पद्मसद्भाभिवन्द्या।
 जयतु जयतु विद्या विष्णुवामाङ्कसंस्था
 जयतु जयतु सम्यक्सर्वसंपत्करा श्रीः ॥ १५ ॥

जयतु जयतु देवी देवसङ्घाभिपूज्या
 जयतु जयतु भद्रा भार्गवी भाग्यरूपा।
 जयतु जयतु नित्या निर्मलज्ञानवेद्या
 जयतु जयतु सत्या सर्वभूतान्तरस्था ॥ १६ ॥

जयतु जयतु रम्या रत्नगर्भान्तरस्था
 जयतु जयतु शुद्धा शुद्धजाम्बूनदाभा।
 जयतु जयतु कान्ता कान्तिमद्भासिताङ्गी
 जयतु जयतु शान्ता शीघ्रमागच्छ सौम्ये ॥ १७ ॥

यस्याः कलायाः कमलोद्भवाद्या
 रुद्राश्च शक्रप्रमुखाश्च देवाः।
 जीवन्ति सर्वेऽपि सशक्तयस्ते
 प्रभुत्वमाप्ताः परमायुषस्ते ॥ १८ ॥

॥ मुखबीजम् ॥
 ओं-हां-ह्रीं-अं-आं-यं-दुं-लं-वं ॥

लिलेख निटिले विधिर्मम लिपिं विसृज्यान्तरं
 त्वया विलिखितव्यमेतदिति तत्फलप्राप्तये।
 तदन्तिकफलस्फुटं कमलवासिनि श्रीरिमां
 समर्पय समुद्रिकां सकलभाग्यसंसूचिकाम् ॥ १९ ॥

॥ पादबीजम् ॥

ओं-अं-आं-ईं-एं-ऐं-कं-लं-रं॥

कलया ते यथा देवि जीवन्ति सचराचराः।
तथा संपत्करी लक्ष्मि सर्वदा संप्रसीद मे ॥ २० ॥

यथा विष्णुर्ध्रुवं नित्यं स्वकलां सन्न्यवेशयत्।
तथैव स्वकलां लक्ष्मि मयि सम्यक्समर्पय ॥ २१ ॥

सत्वसौख्यप्रदे देवि भक्तानामभयप्रदे।
अचलां कुरु यत्नेन कलां मयि निवेशिताम् ॥ २२ ॥

मुदास्तां मत्फाले परमपदलक्ष्मीः स्फुटकला
सदा वैकुण्ठश्रीर्निवसतु कला मे नयनयोः।
वसेत्सत्ये लोके मम वचसि लक्ष्मीर्वरकला
श्रियश्चेत द्वीपे निवसतु कला मे स्वकरयोः ॥ २३ ॥

॥ नेत्रबीजम् ॥

ओं-घ्रां-घ्रीं-घ्रें-घ्रौं-घ्रौं-घ्रं-घ्रः ॥

तावन्नित्यं ममाङ्गेषु क्षीराब्धौ श्रीकला वसेत्।
सूर्याचन्द्रमसौ यावत् तावल्लक्ष्मीपतिश्रियौ ॥ २४ ॥

सर्वमङ्गलसम्पूर्णा सर्वैश्वर्यसमन्विता।
आद्यादिश्रीमहालक्ष्मीः त्वत्कला मयि तिष्ठतु ॥ २५ ॥

अज्ञानतिमिरं हन्तुं शुद्धज्ञानप्रकाशिका।
सर्वैश्वर्यप्रदा मेऽस्तु त्वत्कला मयि संस्थिता ॥ २६ ॥

अलक्ष्मीं हरतु क्षिप्रं तमस्सूर्यप्रभा यथा।
वितनोतु मम श्रेयस्त्वत्कला मयि संस्थिता ॥ २७ ॥

ऐश्वर्यमङ्गलोत्पत्तिः त्वत्कलायां निधीयते।
मयि तस्मात्कृतार्थोऽस्मि पात्रमस्मि स्थितेस्तव ॥ २८ ॥

भवदावेशभाग्यार्हो भाग्यवानस्मि भार्गवि।
त्वत्प्रसादात्पवित्रोहं लोकमातर्नमोऽस्तु ते ॥ ३९ ॥

पुनासि मां त्वत्कलयैव यस्मात्
अतस्समागच्छ ममाग्रतस्त्वम्।
परं पदं श्रीर्भव सुप्रसन्ना
मय्यच्युतेन प्रविशादिलक्ष्मीः ॥ ३० ॥

श्रीवैकुण्ठस्थिते लक्ष्मि समागच्छ ममाग्रतः।
नारायणेन सह मां कृपादृष्ट्याऽवलोकय ॥ ३१ ॥

सत्यलोकस्थिते लक्ष्मि त्वं ममागच्छ सन्निधिम्।
वासुदेवेन सहिता प्रसीद वरदा भव ॥ ३२ ॥

श्वेतद्वीपस्थिते लक्ष्मि शीघ्रमागच्छ सुव्रते।
विष्णुना सहिता देवि जगन्मातः प्रसीद मे ॥ ३३ ॥

क्षीरांबुधिस्थिते लक्ष्मि समागच्छ समाधवे।
त्वत्कृपादृष्टिसुधया सततं मां विलोकय ॥ ३४ ॥

रत्नगर्भस्थिते लक्ष्मि परिपूर्णहिरण्मयि।
समागच्छ समागच्छ स्थित्वाऽऽशु पुरतो मम ॥ ३५ ॥

स्थिरा भव महालक्ष्मि निश्चला भव निर्मले।
प्रसन्नकमले देवि प्रसन्नहृदया भव ॥ ३६ ॥

श्रीधरे श्रीमहालक्ष्मि त्वदन्तस्थं महानिधिम्।
शीघ्रमुद्धृत्य पुरतः प्रदर्शय समर्पय ॥ ३७ ॥

वसुन्धरे श्रीवसुदे वसुदोग्धि कृपामयि।
त्वत्कुक्षिगतसर्वस्वं शीघ्रं मे संप्रदर्शय ॥ ३८ ॥

विष्णुप्रिये रत्नगर्भे समस्तफलदे शिवे।
त्वद्गर्भगतहेमादीन् संप्रदर्शय दर्शय ॥ ३९ ॥

रसातलगते लक्ष्मि शीघ्रमागच्छ मे पुरः।
न जाने परमं रूपं मातर्मे संप्रदर्शय ॥ ४० ॥

आविर्भव मनोवेगात् शीघ्रमागच्छ मे पुरः।
मा वत्स भैरिहेत्युक्ता कामङ्गौरिव रक्ष माम् ॥ ४१ ॥

देवि शीघ्रं ममागच्छ धरणीगर्भसंस्थिते।
मातस्त्वद्भृत्यभृत्योऽहं मृगये त्वां कुतूहलात् ॥ ४२ ॥

उत्तिष्ठ जागृहि मयि समुत्तिष्ठ सृजागृहि।
अक्षय्यान् हेमकलशान् सुवर्णेन सुपूरितान् ॥ ४३ ॥

निक्षेपान्मे समाकृष्य समुद्धृत्य ममाग्रतः।
समुन्नतानना भूत्वा सम्यग्देहि धरातलात् ॥ ४४ ॥

मत्सन्निधिं समागच्छ मदाहितकृपारसा।
प्रसीद श्रेयसां दोग्ध्री लक्ष्मीर्मे नयनाग्रतः ॥ ४५ ॥

अत्रोपविश्य लक्ष्मि त्वं स्थिरा भव हिरण्मयी।
सुस्थिरा भव संप्रीत्या प्रसन्ना वरदा भव ॥ ४६ ॥

आनीतांस्तु त्वया देवि निधीन्वै संप्रदर्शय।
अद्य क्षणेन सहसा दत्वा संरक्ष मां सदा ॥ ४७ ॥

मयि तिष्ठ तथा नित्यं यथेन्द्रादिषु तिष्ठसि।
अभयङ्कुरु मे देवि महालक्ष्मि नमोऽस्तु ते ॥ ४८ ॥

समागच्छ महालक्ष्मि शुद्धजांबूनदस्थिते।
प्रसीद पुरतः स्थित्वा प्रणतं मां विलोकय ॥ ४९ ॥

लक्ष्मीर्भुवङ्गता भासि यत्र यत्र हिरण्मयी।
तत्र तत्र स्थिता त्वं मे तव रूपं प्रदर्शय ॥ ५० ॥

क्रीडन्ती बहुधा भूमौ परिपूर्णकृपा मयि।
मम मूर्धनि ते हस्तमविलंबितमर्पय ॥ ५१ ॥

फलभाग्योदये लक्ष्मि समस्तपुरवासिनि ।
प्रसीद मे महालक्ष्मि परिपूर्णमनोरथे ॥ ५२ ॥

अयोध्यादिषु सर्वेषु नगरेषु समास्थिते ।
वैभवैर्विविधैर्युक्तैः समागच्छ मुदान्विते ॥ ५३ ॥

समागच्छ समागच्छ ममाग्रे भव सुस्थिरा ।
करुणारसनिष्यन्द नेत्रद्वयविलासिनि ॥ ५४ ॥

सन्निधत्स्व महालक्ष्मि त्वत्पाणिं मम मस्तके ।
करुणासुधया मां त्वमभिषिच्य स्थिरं कुरु ॥ ५५ ॥

सर्वराजगृहे लक्ष्मि समागच्छ बलान्विते ।
स्थित्वाऽऽशु पुरतो मेऽद्य प्रसादेनाभयं कुरु ॥ ५६ ॥

सादरं मस्तके हस्तं मम त्वं कृपयाऽर्पय ।
सर्वराजस्थिते लक्ष्मि त्वत्कला मयि तिष्ठतु ॥ ५७ ॥

आद्यादि श्रीमहालक्ष्मि विष्णुवामाङ्कसंस्थिते ।
प्रत्यक्षं कुरु मे रूपं रक्ष मां शरणागतम् ॥ ५८ ॥

प्रसीद मे महालक्ष्मि सुप्रसीद महाशिवे ।
अचला भव सुप्रीता सुस्थिरा भव मद्गृहे ॥ ५९ ॥

यावत्तिष्ठन्ति वेदाश्च यावच्चन्द्रदिवाकरौ ।
यावद्विष्णुश्च यावत्त्वं तावत्कुरु कृपां मयि ॥ ६० ॥

चान्द्री कला यथा शुक्ले वर्धते सा दिने दिने ।
तथा दया ते मय्येव वर्धतामभिवर्धताम् ॥ ६१ ॥

यथा वैकुण्ठनगरे यथा वै क्षीरसागरे ।
तथा मद्भवने तिष्ठ स्थिरं श्रीविष्णुना सह ॥ ६२ ॥

योगिनां हृदये नित्यं यथा तिष्ठसि विष्णुना ।
तथा मद्भवने तिष्ठ स्थिरं श्रीविष्णुना सह ॥ ६३ ॥

नारायणस्य हृदये भवती यथास्ते
 नारायणोऽपि तव हृत्कमले यथास्ते।
 नारायणस्त्वमपि नित्यविभू तथैव
 तौ तिष्ठतां हृदि ममापि दयान्वितौ श्रीः ॥ ६४ ॥

विज्ञानवृद्धिं हृदये कुरु श्रीः
 सौभाग्यवृद्धिं कुरु मे गृहे श्रीः।
 दयासुवृष्टिं कुरुतां मयि श्रीः
 सुवर्णवृष्टिं कुरु मे करे श्रीः ॥ ६५ ॥

न मां त्यजेथाः श्रितकल्पवल्लि
 सद्भक्ति चिन्तामणि कामधेनो।
 न मां त्यजेथा भव सुप्रसन्ने
 गृहे कळत्रेषु च पुत्रवर्गे ॥ ६६ ॥

॥ कुक्षिबीजम् ॥
 ओं-अं-आं-ई-ए-ऐं ॥

आद्यादिमाये त्वमजाण्डबीजं
 त्वमेव साकार निराकृती त्वम्।
 त्वया धृताश्चाञ्ज भवाण्ड सङ्घाः
 चित्रं चरित्रं तव देवि विष्णोः ॥ ६७ ॥

ब्रह्मरुद्रादयो देवा वेदाश्चापि न शक्नुयुः।
 महिमानं तव स्तोतुं मन्दोऽहं शक्नुयां कथम् ॥ ६८ ॥

अंब त्वद्वत्सवाक्यानि सूक्तासूक्तानि यानि च।
 तानि स्वीकुरु सर्वज्ञे दयालुत्वेन सादरम् ॥ ६९ ॥

भवन्तं शरणं गत्वा कृतार्थास्स्युः पुरातनाः।
 इति सञ्चिन्त्य मनसा त्वामहं शरणं व्रजे ॥ ७० ॥

अनन्ता नित्यसुखिनः त्वद्भक्तास्त्वत्परायणाः।
 इति वेदप्रमाणाद्धि देवि त्वां शरणं व्रजे ॥ ७१ ॥

तव प्रतिज्ञा मद्भक्ता न नश्यन्तीत्यपि क्वचित्।
इति सञ्चिन्त्य सञ्चिन्त्य प्राणान् सन्धारयाम्यहम् ॥ ७२ ॥

त्वदधीनस्त्वहं मातः त्वत्कृपा मयि विद्यते।
यावत्सम्पूर्णकामः स्यां तावद्देहि दयानिधे ॥ ७३ ॥

क्षणमात्रं न शक्नोमि जीवितुं त्वत्कृपां विना।
न हि जीवन्ति जलजा जलं त्यक्त्वा जलाश्रयाः ॥ ७४ ॥

यथा हि पुत्रवात्सल्यात् जननी प्रस्नुतस्तनी।
वत्सं त्वरितमागत्य संप्रीणयति वत्सला ॥ ७५ ॥

यदि स्यात्तव पुत्रोऽहं माता त्वं यदि मामकी।
दयापयोधरस्तन्य सुधाभिरभिषिञ्च माम् ॥ ७६ ॥

मृग्यो न गुणलेशोऽपि मयि दोषैकमन्दिरे।
पांसूनां वृष्टिबिन्दूनां दोषाणाञ्च न मे मतिः ॥ ७७ ॥

पापिनामहमेकाग्रो दयालूनां त्वमग्रणीः।
दयनीयो मदन्योऽस्ति तव कोऽत्र जगत्त्रये ॥ ७८ ॥

विधिनाहं न सृष्टश्चेत् न स्यात्तव दयालुता।
आमयो वा न सृष्टश्चेदौषधस्य वृथोदयः ॥ ७९ ॥

कृपा मदग्रजा किं ते अहं किं वा तदग्रजः।
विचार्य देहि मे वित्तं तव देवि दयानिधे ॥ ८० ॥

माता पिता त्वं गुरुसद्गतिः श्रीः
त्वमेव सञ्जीवनहेतुभूता।
अन्यं न मन्ये जगदेकनाथे
त्वमेव सर्वं मम देवि सत्यम् ॥ ८१ ॥

॥ हृदयबीजम् ॥

ओं-घ्रां-घ्रीं-घूं-घ्रैं-घ्रौं-घ्रः-हंफट् कुरु कुरु स्वाहा ॥

आद्यादिलक्ष्मीर्भव सुप्रसन्ना
 विशुद्धविज्ञानसुखैकदोग्धि।
 अज्ञानहन्त्री त्रिगुणातिरिक्ता
 प्रज्ञान नेत्री भव सुप्रसन्ना ॥ ८२ ॥

अशेषवाग्जाड्य मलापहन्त्री
 नवंनवं सुष्ठु सुवाक्यदायिनी।
 ममैव जिह्वाग्रसुरङ्गवर्तिनी
 भव प्रसन्ना वदने च मे श्रीः ॥ ८३ ॥

समस्तसंपत्सु विराजमाना
 समस्ततेजस्सु विभासमाना।
 विष्णुप्रिये त्वं भव दीप्यमाना
 वाग्देवता मे वदने प्रसन्ना ॥ ८४ ॥

सर्वप्रदर्शे सकलार्थदे त्वं
 प्रभासुलावण्यदयाप्रदोग्धि।
 सुवर्णदे त्वं सुमुखी भव श्रीः
 हिरण्मयी मे नयने प्रसन्ना ॥ ८५ ॥

सर्वार्थदा सर्वजगत्प्रसूतिः
 सर्वेश्वरी सर्वभयापहन्त्री।
 सर्वोन्नता त्वं सुमुखी च नः श्रीः
 हिरण्मयी मे भव सुप्रसन्ना ॥ ८६ ॥

समस्तविघ्नौघ विनाश कारिणी
 समस्तभक्तोदुरणे विचक्षणा।
 अनन्तसंमोद सुख प्रदायिनी
 हिरण्मयी मे नयने प्रसन्ना ॥ ८७ ॥

देवि प्रसीद दयनीयतमाय मह्यं
 देवाधिनाथ भव देवगणादि वन्द्ये।

मातस्तथैव भव सन्निहिता दृशोर्मे
पत्या समं मम मुखे भव सुप्रसन्ना ॥ ८८ ॥

मा वत्स भैरभयदानकरोर्पितस्ते
मौळौ ममेति मयि दीनजनानुकम्पे।
मातः समर्पय मुदा करुणाकटाक्षं
माङ्गळ्यबीजमिह नः सृज जन्म मातः ॥ ८९ ॥

॥ कण्ठबीजम् ॥
ओं-श्रां-श्रीं-श्रुं-श्रें-श्रीं-श्रं-श्राः ॥

कटाक्ष इह कामधुक् तव मनस्तु चिन्तामणिः
करः सुरतरुः सदा नवनिधिस्त्वमेवेन्दिरे।
भवेत्तव दयारसो रसरसायन चान्वहं
मुखं तव कलानिधिर्विविध वाञ्छितार्थप्रदम् ॥ ९० ॥

यथा रसस्पर्शनतोऽयसोऽपि
सुवर्णता स्यात् कमले तथा ते।
कटाक्षसंस्पर्शनतो जनानां
अमङ्गळानामपि मङ्गळत्वम् ॥ ९१ ॥

देहीति नास्तीति वचः प्रवेशात्
भीतो रमे त्वां शरणं प्रपद्ये।
अतः सदास्मिन्नभयप्रदा त्वं
सहैव पत्या मम सन्निधेहि ॥ ९२ ॥

कल्पद्रुमेण मणिना सहिता सुरम्या
श्रीस्ते कलामयि रसेन रसायनेन।
आस्तामतो मम च दृक्करपाणिपाद
स्पृष्ट्या सुवर्णवपुषः स्थिरजङ्गमाः स्युः ॥ ९३ ॥

आद्यादिविष्णोः स्थिरधर्मपत्नि
त्वमंब पत्या मम सन्निधेहि।

आद्यादिलक्ष्मि त्वदनुग्रहेण
पदेपदे मे निधिदर्शनं स्यात् ॥ ९४ ॥

आद्यादिलक्ष्मीहृदयं पठेद्यः
स राज्यलक्ष्मीमचलां तनोति।
महादरिद्रोऽपि भवेद्दुनाड्यः
तदन्वये श्रीः स्थिरतां प्रयाति ॥ ९५ ॥

यस्य स्मरणमात्रेण तुष्टा स्याद्विष्णुवल्लभा।
तस्याभीष्टं ददात्याशु तं पालयति पुत्रवत् ॥ ९६ ॥

इदं रहस्यं हृदयं सर्वकामफलप्रदम्।
जपः पञ्चसहस्रं तु पुरश्चरणमुच्यते ॥ ९७ ॥

त्रिकालमेककालं वा नरो भक्तिसमन्वितः।
यः पठेच्छृणुयाद्वापि स याति परमां श्रियम् ॥ ९८ ॥

महालक्ष्मीं समुद्दिश्य निशि भार्गववासरे।
इदं श्रीहृदयं जप्त्वा पञ्चवारं धनी भवेत् ॥ ९९ ॥

अनेन हृदयेनान्नं गर्भिण्या अभिमन्त्रितम्।
ददाति तत्कुले पुत्रो जायते श्रीपतिः स्वयम् ॥ १०० ॥

नरेणाप्यथवा नार्या लक्ष्मीहृदयमन्त्रिते।
जले पीते च तद्वंशे मन्दभाग्यो न जायते ॥ १०१ ॥

य आश्वयुजासि च शुक्लपक्षे
रमोत्सवे सन्निहिते च भक्त्या।
पठेत्तथैकोत्तरवारवृद्ध्या
लभेत सौवर्णमयीं सुवृष्टिम् ॥ १०२ ॥

य एकभक्त्यान्वहमेकवर्षं
विशुद्धीः सप्ततिवारजापी।

स मन्दभाग्योऽपि रमाकटाक्षाद्
भवेत्सहस्राक्षशताधिकश्रीः ॥ १०३ ॥

श्रीशाङ्घ्रिभक्तिं हरिदासदास्यं
प्रसन्नमन्त्रार्थदृढैकनिष्ठाम्।
गुरोस्स्मृतिं निर्मलबोधबुद्धिं
प्रदेहि मातः परमं पदं श्रीः ॥ १०४ ॥

पृथ्वीपतित्वं पुरुषोत्तमत्वं
विभूतिवासं विविधार्थसिद्धिम्।
सम्पूर्णकीर्तिं बहुवर्षभोगं
प्रदेहि मे लक्ष्मि पुनःपुनस्त्वम् ॥ १०५ ॥

वादार्थसिद्धिं बहुलोकवश्यं
वयःस्थिरत्वं ललनासु भोगम्।
पात्रादिलब्धिं सकलार्थसिद्धिं
प्रदेहि मे भार्गवि जन्मजन्मनि ॥ १०६ ॥

सुवर्णवृद्धिं कुरु मे गृहे श्रीः
सुधान्यवृद्धिं कुरु मे गृहे श्रीः।
कल्याणवृद्धिं कुरु मे गृहे श्रीः
विभूतिवृद्धिं कुरु मे गृहे श्रीः ॥ १०७ ॥

॥ शिरोबीजम् ॥
ओं-यं-हं-कं-लं-वं-श्रीं ॥

ध्यायेल्लक्ष्मीं प्रहसितमुखीं कोटिबालार्कभासां
विद्वुद्धर्णाम्बरवरधरां भूषणाढ्यां सुशोभाम्।
बीजापूरं सरसिजयुगं बिभ्रतीं स्वर्णपात्रं
भर्त्रा युक्तां मुहुर्भयदा मह्यमप्यच्युतश्रीः ॥ १०८ ॥

॥ इति श्रीलक्ष्मीहृदयम् सम्पूर्णं ॥